

Reliving the Yom Kippur Temple Service Today, Part III Confessing (*Vidduy*) and Forgiving (*Mechilah*) on Yom Kippur – In Temple Times and Today

R. Dr. Shlomo Zuckier

Part I: *Vidduy* and Yom Kippur – Then and Now

1. Leviticus 16, Aharei Mot

1 YKWK spoke to Moses after the death of the two sons of Aaron who died when they drew too close to the presence of YKWK.

YKWK said to Moses: Tell your brother Aaron that he is not to come at will into the Shrine behind the curtain, in front of the cover that is upon the ark, lest he die; for I appear in the cloud over the cover.

Thus only shall Aaron enter the Shrine: with a bull of the herd for a sin offering and a ram for a burnt offering.—

He shall be dressed in a sacral linen tunic, with linen breeches next to his flesh, and be girt with a linen sash, and he shall wear a linen turban. They are sacral vestments; he shall bathe his body in water and then put them on.—

5 And from the Israelite community he shall take two he-goats for a sin offering and a ram for a burnt offering.

Aaron is to offer his own bull of sin offering, to make expiation for himself and for his household.

Aaron shall take the two he-goats and let them stand before YKWK at the entrance of the Tent of Meeting;

and he shall place lots upon the two goats, one marked for YKWK and the other marked for Azazel.

Aaron shall bring forward the goat designated by lot for YKWK, which he is to offer as a sin offering;

10 while the goat designated by lot for Azazel shall be left standing alive before YKWK, to make expiation with it and to send it off to the wilderness for Azazel.

Aaron shall then offer his bull of sin offering, to make expiation for himself and his household. He shall slaughter his bull of sin offering, and he shall take a panful of glowing coals scooped from the altar before YKWK, and two handfuls of finely ground aromatic incense, and bring this behind the curtain.

He shall put the incense on the fire before YKWK, so that the cloud from the incense screens the cover that is over [the Ark of] the Pact, lest he die.

He shall take some of the blood of the bull and sprinkle it with his finger over the cover on the east side; and in front of the cover he shall sprinkle some of the blood with his finger seven times.

15 He shall then slaughter the people's goat of sin offering, bring its blood behind the curtain, and do with its blood as he has done with the blood of the bull: he shall sprinkle it over the cover and in front of the cover.

Thus he shall purge the Shrine of the impurity and transgression of the Israelites, whatever their sins; and he shall do the same for the

1. ויקרא פרק טז, פרשת אחרי מות

(א) ונדבר יקחך אל-משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבנותם לפני-יקחך וימתו:

(ב) ויאמר יקחך אל-משה דבר אל-אהרן אחיך ואל-יבא בכל-עת אל-הקדש מבית לפרכת אל-פני הכפרית אשר על-הארון ולא ימות כי בענן אראה על-הכפרית:

(ג) בנזאת יבא אהרן אל-הקדש בפר בן-בקר לחטאת ואיל לעלה:

(ד) כתנת-בד קדש ילבש ומכנסים-בד יהיו על-בשרו ובאבנט בד יחגור ובמצנפת בד יצנף בגדי-קדש הם ורתץ במים את-בשרו ולבשם:

(ה) ומאת עדת בני ישראל יקח שני-שעירי עזים לחטאת ואיל אחד לעלה:

(ו) והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו:

(ז) ולקח את-שני השעירים השעירם והעמיד אתם לפני יקח פתח אהל מועד:

(ח) ונתן אהרן על-שני השעירים גרלות גורל אחד ליקח וגורל אחד לעזאזל:

(ט) והקריב אהרן את-השעיר אשר עלה עליו הגורל ליקח וישעו חטאת:

(י) והשעיר אשר עלה עליו הגורל לעזאזל העמידתי לפני יקח לכפר עליו לשלח אתו לעזאזל המדברה:

(יא) והקריב אהרן את-פר החטאת אשר-לו וכפר בעדו ובעד ביתו ושחט את-פר החטאת אשר-לו:

(יב) ולקח מלא-המחמה גחלי-אש מעל המזבח מלפני יקח ומלא חפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת:

(יג) ונתן את-הקטרת על-האש לפני יקח וכסהו ענן הקטרת את-הכפרית אשר על-העדות ולא ימות:

(יד) ולקח מנחם הפור והזה באצבעו על-פני הכפרית קדמה ולפני הכפרית יזה שבע-פעמים מן-הדם באצבעו:

(טו) ושחט את-שעיר החטאת אשר לעם והביא את-דמו אל-מבית לפרכת וישעו את-דמו כאשר עשה לדם הפור והזה אתו על-הכפרית ולפני הכפרית:

Tent of Meeting, which abides with them in the midst of their impurity.

When he goes in to make expiation in the Shrine, nobody else shall be in the Tent of Meeting until he comes out. When he has made expiation for himself and his household, and for the whole congregation of Israel,

he shall go out to the altar that is before YKWK and purge it: he shall take some of the blood of the bull and of the goat and apply it to each of the horns of the altar;

and the rest of the blood he shall sprinkle on it with his finger seven times. Thus he shall purify it of the defilement of the Israelites and consecrate it.

20 When he has finished purging the Shrine, the Tent of Meeting, and the altar, the live goat shall be brought forward.

Aaron shall lay both his hands upon the head of the live goat and confess over it all the iniquities and transgressions of the Israelites, whatever their sins, putting them on the head of the goat; and it shall be sent off to the wilderness through a designated agent.

Thus the goat shall carry on it all their iniquities to an inaccessible region; and the goat shall be set free in the wilderness.

And Aaron shall go into the Tent of Meeting, take off the linen vestments that he put on when he entered the Shrine, and leave them there.

He shall bathe his body in water in the holy precinct and put on his vestments; then he shall come out and offer his burnt offering and the burnt offering of the people, making expiation for himself and for the people.

25 The fat of the sin offering he shall turn into smoke on the altar.

The one who set the Azazel-goat free shall wash those clothes and bathe the body in water—and after that may reenter the camp.

The bull of sin offering and the goat of sin offering whose blood was brought in to purge the Shrine shall be taken outside the camp; and their hides, flesh, and dung shall be consumed in fire.

The one who burned them shall wash those clothes and bathe the body in water—and after that may re-enter the camp.

And this shall be to you a law for all time: In the seventh month, on the tenth day of the month, you shall practice self-denial; and you shall do no manner of work, neither the citizen nor the alien who resides among you.

30 For on this day atonement shall be made for you to purify you of all your sins; you shall be pure before YKWK.

It shall be a sabbath of complete rest for you, and you shall practice self-denial; it is a law for all time.

The priest who has been anointed and ordained to serve as priest in place of his father shall make expiation. He shall put on the linen vestments, the sacral vestments.

He shall purge the innermost Shrine; he shall purge the Tent of Meeting and the altar; and he shall make expiation for the priests and for all the people of the congregation.

This shall be to you a law for all time: to make atonement for the Israelites for all their sins once a year. And Moses did as YKWK had commanded him.

(ט) וכפר על-הקדש מטמאת בני ישראל ומפשעיהם לכול-חטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם:

(י) וכל-אדם לא-יהיה באהל מועד בבואו לכפר בקדש עד-צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד פליקתל ישראל:

(יח) ויצא אל-המזבח אשר לפני-יחנק וכפר עליו ולחח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על-קרנות המזבח סביב:

(יט) והזה עליו מוהדום באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל:

(כ) וכלה מכפר את-הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח והקריב את-השעיר הדי:

(כא) וסמך אהרן את-שתי ידיו על ראש השעיר החי והתנדב עליו את-כל-עונת בני ישראל ואת-כל-פשעיהם לכל-חטאתם ונתן אתם על-ראש השעיר ושלח ביד-איש עתי המדברה:

(כב) ונשא השעיר עליו את-כל-עונתם אל-ארץ גזרה ושלח את-השעיר במדבר:

(כג) ובא אהרן אל-אהל מועד ופשט את-בגדיו הכד אשר לבש בבואו אל-הקדש והניחם שם:

(כד) ורחץ את-בשרו במים במקום קדוש ולבש את-בגדיו ויצא ויעשה את-עלתו ואת-עלת העם וכפר בעדו ובעד העם:

(כה) ואת תלב החטאת יקטיר המזבחה:

(כו) והמשלח את-השעיר לעזאזל יכבס בגדיו ורתץ את-בשרו במים ואת-ריבן יבוא אל-המחנה:

(כז) ואת פר החטאת ואתו שעיר החטאת אשר הובא את-דמם לכפר בקדש יוציא אל-מחוז למחנה ושקפו באש את-ערותם ואת-בשרם ואת-פרשם:

(כח) והשקף אתם יכבס בגדיו ורתץ את-בשרו במים ואת-ריבן יבוא אל-המחנה:

(כט) והיתה לכם לחקת עולם בקדש השביעי בעשור לחדש תענו את-נפשתיכם וכל-מלאכה לא תעשו האזרח והגר הגר בתוכם:

(ל) פייביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל-חטאתיכם לפני יחנק תטהרו:

(לא) שבת שבתון היא לכם וענייתם את-נפשתיכם חקת עולם:

(לב) וכפר הכהן אשר-ימשח אלו ואשר מלא את-ידו לכהן תסת אביו ולבש את-בגדיו הכד בגדי הקדש:

(לג) וכפר את-מקדש הקדש ואת-אהל מועד ואת-המזבח וכפר ועל הכהנים ועל-כל-עם הקהל יכפר:

(לד) והיתה-זאת לכם לחקת עולם לכפר על-בני ישראל מכל-חטאתם אחת בשנה ונעש באשר צגה יחנק את-משח: פ

2. משנה מסכת יומא פרק ג משנה ח

[ח] **בא לו אצל פרו ופרו היה עומד בין האולם ולמזבחה ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרחה ופניו למערב וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה אומר **אנא השם עויתי ופשעתי חטאתי לפניך אני וביתי** אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ופשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא ט"ז) כי ביום הזה יכפר עליכם וגו' [ט] והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:**

2. Mishnah Yoma 3:8

The High Priest comes and stands **next to his bull, and his bull was standing between the Entrance Hall and the altar with its head facing to the south and its face to the west. And the priest stands to the east of the bull, and his face points to the west. And the priest places his two hands on the bull and confesses. And this is what he would say in his confession: Please, God, I have sinned, I have done wrong, and I have rebelled before You, I and my family. Please, God, grant atonement, please, for the sins, and for the wrongs, and for the rebellions that I have sinned, and done wrong, and rebelled before You, I and my family, as it is written in the Torah of Moses your servant: "For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; you shall be clean before the Lord"** (Leviticus 16:30). **And the priests and the people who were in the courtyard respond after he recites the name of God: Blessed be the name of His glorious kingdom forever and all time.**

3. משנה מסכת יומא פרק ד משנה ב

[ב] קשר לשון של זהורית בראש **שעיר המשתלח** והעמידו כנגד בית שלוחו ולנשחט כנגד בית שחיטתו בא לו אצל פרו שנייה וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה אומר **אנא השם עויתי ופשעתי חטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך** אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ופשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך (ויקרא י"ו) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו והן עונין אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

3. Mishnah Yoma 4:2

The High Priest **tyed a strip of crimson wool upon the head of the scapegoat and positioned the goat opposite the place from which it was dispatched, i.e., near the gate through which it was taken; and the same was done to the goat that was to be slaughtered, opposite the place of its slaughter. He comes and stands next to his bull a second time, and places his two hands upon it, and confesses. And this is what he would say: Please God, I have sinned, I have done wrong, and I have rebelled before You, I and my family and the children of Aaron, your sacred people. Please God, grant atonement, please, for the sins, and for the wrongs, and for the rebellions that I have sinned, and done wrong, and rebelled before You, I, and my family, and the children of Aaron, your sacred people, as it is written in the Torah of Moses, your servant: "For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; you shall be clean before the Lord"** (Leviticus 16:30). **And they, the priests and the people in the Temple courtyard, respond after him upon hearing the name of God: Blessed be the name of His glorious kingdom forever and all time.**

4. משנה מסכת יומא פרק ו משנה ב

[*] **בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו ומתודה וכך היה אומר אנא השם עו פשעו חטאו לפניך עמך בית ישראל** אנא בשם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעו ושפשעו ושחטאו לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך לאמר (ויקרא טז) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים שם המפורש שהוא יוצא מפי כהן גדול היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

4. Mishnah Yoma 6:2

The Yom Kippur service continues: The High Priest comes over to the scapegoat, places both his hands upon it, and confesses. And he would say as follows: Please, God, Your people, the house of Israel, have sinned, and done wrong, and rebelled before You. Please, God, grant atonement, please, for the sins, and for the wrongs, and for the rebellions that they have sinned, and done wrong, and rebelled before You, Your people, the house of Israel, as it is written in the Torah of Moses Your servant, saying: "For on this day atonement shall be made for you to cleanse you of all your sins; before the Lord you shall be purified" (Leviticus 16:30). And the priests and the people standing in the Temple courtyard, when they would hear the Explicit Name emerging from the mouth of the High Priest, when the High Priest did not use one of the substitute names for God, they would kneel and prostrate themselves and fall on their faces, and say: Blessed is the name of His glorious kingdom forever and ever.

5. ספרא אחרי מות פרשה ב סוף פרק א

(ב) ואיל אחד לעולה, רבי אומר איל אחד הוא האמור כאן והוא האמור בחומש הפיקודים, רבי אלעזר ברבי שמעון אומר שני אילים הם, אחד אמור כאן ואחד אמור בחומש הפיקודים, והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו, שלא יביא משל ציבור, יכול לא יביא משל ציבור שאין ציבור מתכפרים בו, אבל יביא משל אחיו הכהנים שהרי אחיו הכהנים מתכפרים בו תלמוד לומר אשר לו, יכול לא יביא ואם הביא כשר תלמוד לומר שוב אשר לו, וכפר בעדו ובעד ביתו, זה וידוי דברים, יכול כפרה בדמים הרניני דן נאמר כפרה בפר ונאמר כפרה בשעיר, מה כפרה האמורה בשעיר וידוי דברים חוץ מדמים, אף כפרה האמורה בפר וידוי דברים חוץ מדמים.

(ג) אם נפשך לומר והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו ועדיין לא נשחט.

(ד) כיצד היה מתודה **אנא השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי** אנא השם כפר נא לעונות ולפשעים ולחטאים שעויתי ושפשעתי ושחטאתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, ואומר והתודה עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם דברי רבי מאיר, וחכמים אומרים עונות אילו הזדונות, פשעיהם אילו המרדדים, חטאתם אילו השגגות מאחר שהוא מתודה על הזדונות ועל המרדדים חוזר ומתודה על השגגות, אלא כך היה מתודה אנא השם חטאתי עויתי ופשעתי לפניך אני וביתי, אנא השם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ככתוב בתורת משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם, ועונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

5. Sifra, Aharei Mot, Chapter 2, end of Section 1

"And one ram for a burnt offering." Rabbi says: "It is the same ram mentioned here and in the Book of Numbers." Rabbi Elazar, son of Rabbi Shimon, says: "They are two different rams—one mentioned here and one mentioned in the Book of Numbers." "And Aaron shall bring the bull of the sin offering which is his"—this teaches that he should not bring from the public [offerings]. One might think that he should not bring from the public because the public does not atone through it, but he should bring from his fellow priests since they are atoned through it. The text teaches "which is his" [to indicate otherwise]. One might think that if he does not bring it, it is still valid, but the text teaches again "which is his." "And he shall atone for himself and for his household"—this refers to the confession of words. One might think the atonement is through blood, but I derive it as follows: It says "atonement" regarding the bull and "atonement" regarding the goat. Just as the atonement regarding the goat is through confession of words and not through blood, so too the atonement regarding the bull is through confession of words and not through blood.

(3) If you wish to say, "And Aaron shall bring the bull of the sin offering which is his, and he shall atone for himself and his household," and it has not yet been slaughtered.

(4) How did he confess? **"Please, O Lord, I have sinned, transgressed, and committed iniquity before You, I and my household.** Please, O Lord, atone for the sins, transgressions, and iniquities that

I have sinned, transgressed, and committed before You, I and my household, as it is written in the Torah of Moses Your servant: 'For on this day He will atone for you to cleanse you from all your sins before the Lord, you shall be purified.'" And it says, "And he shall confess over it all the sins of the children of Israel, and all their transgressions in all their sins." These are the words of Rabbi Meir. The Sages say: "Sins" refers to intentional sins, "transgressions" refers to rebellious acts, and "sins" refers to inadvertent sins. Since he confesses for intentional sins and rebellious acts, he goes back and confesses for inadvertent sins. Rather, this was his confession: "Please, O Lord, I have sinned, transgressed, and committed iniquity before You, I and my household. Please, O Lord, atone for the sins, transgressions, and iniquities that I have sinned, transgressed, and committed before You, I and my household, as it is written in the Torah of Moses Your servant: 'For on this day He will atone for you to cleanse you.'" And they would respond after him: "Blessed be the name of His glorious kingdom forever and ever."

6. ספרא אחרי מות פרשה ב

(ט) והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו, זהו שאמרו שלא יביא משל ציבור, וכפר בעדו ובעד ביתו זהו וידוי דברים, כיצד היה מתודה אנה השם הטאתי עויתי ופשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קודשך ככתוב בתורת משה עבדך לאמר כי ביום הזה, והם עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

6. Sifra, After the Death, Chapter 2

"And Aaron shall bring the bull of the sin offering which is his." This teaches that he should not bring from the public. "And he shall atone for himself and for his household"—this is the confession of words. How did he confess? "Please, O Lord, I have sinned, transgressed, and committed iniquity before You, I and my household and the sons of Aaron, Your holy people, as it is written in the Torah of Moses Your servant: 'For on this day...'" And they would respond after him: "Blessed be the name of His glorious kingdom forever and ever."

7. ספרא אחרי מות פרשה ד סוף פרק ד

(ד) וסמך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר...

(ו) והתודה עליו, זה וידוי דברים, כיצד היה מתודה אנה השם חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל, אנה השם כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שחטאו ושעוו ופשעו לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר וגו' והם עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. (ז) אין לי אלא וודייהם ספיקותיהם ואנסיהם ושגגותיהם מנין, ת"ל עוונות לכל עוונות, פשעיהם לכל פשעיהם, חטאתם לכל חטאתם, יכול אף חייבי חטאות ואשמות עמהם תלמוד לומר אותם, אותם על ראש השעיר, ואין חייבי חטאות ואשמות על ראש השעיר.

7. Sifra, After the Death, Chapter 4, end of Section 4

"And Aaron shall lay both his hands on the head of the goat..." (6) "And he shall confess over it"—this refers to the confession of words. How did he confess? "Please, O Lord, Your people, the house of Israel, have sinned, transgressed, and committed iniquity before You. Please, O Lord, atone for the sins, transgressions, and iniquities that Your people, the house of Israel, have sinned, transgressed, and committed before You, as it is written in the Torah of Moses Your servant: 'For on this day He will atone...'" And they would respond after him: "Blessed be the name of His glorious kingdom forever and ever." (7) I only know about their intentional sins. From where do I know about their doubtful sins, their forced transgressions, and their inadvertent sins? The text says, "iniquities"—for all iniquities; "transgressions"—for all transgressions; "sins"—for all sins. One might think this also includes those obligated for sin and guilt offerings. The text teaches: "them"—"them" on the head of the goat, but not those obligated for sin and guilt offerings on the head of the goat.

8. תוספתא מסכת יומא (כפורים) (ליברמן) פרק ד הלכה יד

מצות וידוי ערב יום הכפורים עם חשיכה אבל אמרו חכמים מתודה אדם קודם שיאכל וישתה שמא תטרף דעתו בתוך אכיל' ושתיה ואף על פי שהתודה קודם שיאכל וישתה צריך שיתודה לאחר אכילה ושתיה שמא אירע דבר קלקלה בסעודה ואף על פי שהתודה לאחר אכילה ושתיה צריך שיתודה ערבית ואף על פי שהתודה ערבית צריך שיתודה במוסף ואף על פי שהתודה במוסף צריך שיתודה במנחה ואף על פי שהתודה במנחה צריך שיתודה בנעילה שמא אירע בו דבר קלקלה כל היום כולו היכן הוא אומרן אחר תפלה והעובר לפני התיבה אומר בברביעית ר' מאיר או מתפלל שבע וחותר בידוי וחכמים או מתפלל שבע ואם רצה לחתום בידוי חותם וצריך לפרוט את החטא דברי ר' יהודה בן פתירא שנ' אנה חטא העם הזה חטאה גדולה ר' עקיבא אומ' אין צריך אם כן למה נאמ' ויעשו להם אלי זהב אלא כך אמ' המקום מי גרם להם שיעשו להם אלי זהב אני שהרביתי להם זהב

8. Tosefta, Tractate Yoma (Kippurim), Lieberman 4:14

The mitzvah of confession [is recited] on the eve of Yom Kippur, just before nightfall. But the Sages said one must confess before eating and drinking, lest his mind be disturbed during the meal. Even though he confessed before eating and drinking, he must confess again after the meal, lest something untoward occurred during the meal. Even though he confessed after the meal, he must confess during the evening [prayer]. Even though he confessed during the evening prayer, he must confess during the morning prayer. Even though he confessed during the morning prayer, he must confess during the Musaf service. Even though he confessed during Musaf, he must confess during the afternoon prayer. Even though he confessed during the afternoon prayer, he must confess during the Ne'ilah service, lest something untoward occur throughout the day. Where does he say it? After the prayer, and the prayer leader says it in the fourth [blessing]. Rabbi Meir says: "He prays seven blessings and concludes with the confession." The Sages say: "He prays seven blessings, and if he wants to conclude with the confession, he may." And it is necessary to specify the sin. These are the words of Rabbi Yehuda ben Beteira, as it says: "Please, this people has committed a great sin." Rabbi Akiva says: "It is not necessary [to specify]. If so, why does it say 'they made a golden calf'? The Holy One, Blessed be He, said: 'Who caused them to make a golden calf? I did, by giving them so much gold.'"

Part II: Selichah, Mechilah, and Kapparah – Then and Now

9. ספר ויקרא פרק ד פסוק כ

וַעֲשֵׂה לְפָרִי כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְפָרִי הַחֲטָאתָן כִּן יַעֲשֶׂה־לְּךָ וְכַפֵּר עֲלֵהֶם הַכֹּהֵן וְנִסְלַח לָהֶם:

9. Leviticus 4:20

He shall treat this bull as he treated the [first] bull of the purification offering; he shall treat it the same way. Thus the priest shall effect purgation for them that they may be forgiven.

10. Jacob Milgrom, Leviticus, I.256

When the object of *kipper* is a person... it is never expressed as a direct object but requires the prepositions 'al or be'ad." Rather, the expiation is a purging of the sancta (as above), and it is from (mi-) the sins (and their attendant miasma/impurity) for the benefit of and therefore on behalf of (be'ad/al) the sinner.

11. ויקרא פרק טז פסוקים טז-יז

וְכַפֵּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטְמֵאת בְּגֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם וְכִן יַעֲשֶׂה לְאַהֲלֵ מוֹעֵד הַשֶּׁכֶן אֲתָם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם: וְכָל־אֲתָם לֹא־יִהְיֶהוּ בְּאַהֲלֵ מוֹעֵד בְּבֹאֵו לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עַד־ צֵאתוֹ וְכַפֵּר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד פְּלִימְתָל יִשְׂרָאֵל:

11. Leviticus 16:16-17

Thus he shall purge the adytum of the pollution and transgressions of the Israelites, including all of their sins; and he shall do likewise for the Tent of Meeting, which abides with them in the midst of their pollution.

No one shall be in the Tent of Meeting when he goes in to effect purgation in the adytum until he comes out. Thus he shall effect purgation for himself and his household and for the entire congregation of Israel.

12. Milgrom, Leviticus, I.254-56)

Whom or what does [the *hattat*] purge? Herein lies the first surprise: it is not the offerer of the sacrifice... When the object of *kipper* is a person... it is never expressed as a direct object but requires the prepositions 'al or be'ad. Both signify "on behalf of"... If not the offerer, what then is the object of the *hattat*'s purgation? The above considerations lead to only one answer: that which receives the purgative blood: the sanctuary and its sancta. By daubing the altar with the *hattat*'s blood or by bringing it inside the sanctuary (e.g., 16:14-19), the priest purges the most sacred objects and areas of the sanctuary on behalf of the person who caused their contamination by his physical impurity or inadvertent offense.

13. Shlomo Zuckier, "Flesh and Blood: The Reception of Biblical Sacrifice in Selected Talmudic Sources in Comparative Context," Yale University, 2020, p. 182

To consider the cases of the verb ה.ל.ס in rabbinic literature is to search for a disappearing verb. While over 50 incidences of the root appear in the Bible, one is hard-pressed to find any non-citation appearance of the verb in Tannaitic literature.... Most of the cases enumerated here appear in legal contexts – whether in the realm of prescribed sacrifices or oaths, each of which very clearly build on Biblical cases, while a minority are somewhat more oblique references to biblical narratives.

14. ויקרא פרק ה פסוק יח

(יח) וְהָבִיא אֵיל תָּמִים מִן־הַצֹּאן בְּעֶרְכָּךְ לְאִשָּׁם אֶל־הַפֶּהוּ וּכְפָר עָלָיו הַפֶּהוּ עַל שִׁגְגָתוֹ אֲשֶׁר־ שָׁגָג וְהוּא לֹא־יָדַע וְנִסְלַח לוֹ:

14. Leviticus 5:18

He shall bring to the priest a ram without blemish from the flock, or the equivalent, as a guilt offering. The priest shall make expiation on his behalf for the error that he committed unwittingly, and he shall be forgiven.

15. ספרא ויקרא - דבורא דחובה פרשה יב פרק כא הלכה ב

והוא לא ידע ונסלח לו, הא אם ידע אין מתכפר לו, הא למה הדבר דומה לעגלה ערופה, שאף על פי שנתערפה ואחר כך נמצא ההורג הרי זה יהרג.

15. Sifra, Dibbura de-Hovah 12(21):2

“And he did not know, and he is forgiven (ונסלח לו) [after bringing an *asham taluy*]” (Lev 5:18) – but if he knew [i.e. he was later informed that what he ate was certainly not kosher], he is not atoned by it [and thus he now is liable to bring a *hattat* offering]. What is this matter similar to? To a broken-necked calf [which atones for a murder where the culprit is unknown], that even though it was beheaded, if the murderer is found afterwards, he is killed.

16. Shlomo Zuckier, "Flesh and Blood," pp. 192-193

The root ה.ל.ס only appears in 13 Yerushalmi and 21 Bavli passages. Of these, many simply cite biblical verses without engaging the ה.ל.ס term, others use the verb simply to indicate that a wrongdoing has been committed that requires ה.ל.ס, and others simply cite Tannaitic passages without significant analysis beyond the earlier materials.

17. תלמוד בבלי מסכת זבחים דף לו עמוד ב דף לח עמוד א

סברי להו כבית הלל, דאמרי: אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר...תלמוד לומר: וכפר וכפר וכפר, (מפני הדין) וכפר - אף על פי שלא נתן אלא שלש, וכפר - אף על פי שלא נתן אלא שתיים, וכפר - אף על פי שלא נתן אלא אחת. והאי מיבעי ליה לגופיה! אמר רבא: בר אדא מרי אסברה לי, אמר קרא: וכפר... ונסלח, זו היא כפרה זו היא סליחה.

17. Babylonian Talmud Tractate Zevahim 37b-38a

They agree with Beit Hillel, who say: 'Even a *hattat* offering for which one placed one placing [of blood, out of the four prescribed ones], it atoned...

The verse teaches "and he atones... and he atones... and he atones" (Lev. 4:20,26,31), [teaching]: "and he atones" – even if he only placed [the blood] three times; "and he atones" – even if he only placed [the blood] two times; "and he atones" – even if he only placed [the blood] one time. But we need this [each case of "and he atones"] to teach the matter itself [that one must sprinkle blood in the first place]!?

Rava said: Bar Ada my master explained to me: The verse says "and [the priest] atoned (כ.פ.ר) and [the offerer] is forgiven (ה.ס.ל.ח)" (Lev 4:20) – atonement (כפרה) is identical to forgiveness (סליחה) (lit., "this is atonement this is forgiveness").

18. שמונה עשרה, סידור אשכנז

סלה לנו אבינו כי חטאנו **מוחל** לנו מלכנו כי פשענו כי **מוחל** וסולח אתה. ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח.

18. Shemoneh Esrei, Ashkenazic Liturgy

"Forgive us father, for we have sinned... for you are well-forgiving... Blessed are you Lord, gracious one who forgives greatly,"

19. מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יט הלכה ד

ביום הכיפורים... וחותר, **מוחל** וסולח לעוונותינו ולעונות עמו ישראל ברחמים ומכפר על פשעיהם מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום צום הכיפורים והזמנים ומקראי קודש

19. Tractate Soferim 19:4

On the Day of Atonement... one closes [the fourth blessing as follows: Blessed are you, O Lord, our God] forgoing and forgiving for our sins and for the sins of His nation Israel with mercy, and atoning for their violations, king of the whole earth, sanctifier of Israel and the day of the fast of atonement and the times and holy convocations.

20. סדר רב עמרם גאון (הרפנס) תפילת ערבית של ליל יום הכיפורים

כי אתה סולחן לישראל ו**מוחל**ן לשבטי ישורון ודברך אמת וקים לעד, ומבלעדיך אין לנו מלך **מוחל** וסולח אלא אתה. בא"י מלך **מוחל** וסולח לעוונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה, מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הכפורים

21. Siddur Rav Amram Gaon (9th century), Evening Prayer for Yom Kippur

For you are a forgiver to Israel and a forgoer for the tribes of Jeshurun, and your word is truth and everlasting, and without You we have no forgoing and forgiving king, only You. Blessed are you, O Lord, a King forgoing and forgiving our sins and the sins of His nation the House of Israel, who passes on our guilt every year, king of the whole earth, sanctifier of Israel and the day of atonement.

22. תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת ראש השנה פרק ד

ר' יעקב בר אחא ר"ז חנין בר בא בשם רב צ"ל האל הקדוש ר' בא בשם אבא בר רב חונה צ"ל האל הקדוש ומרבה לסלוח.

22. Jerusalem Talmud, Rosh Hashanah 4:6

Rabbi Yaakov bar Aha, Rav Zeira Hanin bar Ba [said] in the name of Rav: 'one should say "the holy God."' Rav Ba [said] in the name of Abba bar Rav Hunah: 'one should say "the holy God, who forgives greatly."'

23. Gary Anderson, Sin: A History, p. 5

In his seminal work *The Symbolism of Evil*, Paul Ricoeur takes this point one step further. In his view, philosophers have no direct and unmediated access to the semantic content of ideas such as fault, sin,

error, and their consequent rectification (that is, what we call “forgiveness”). All that stands at our disposal are metaphors that serve as building blocks for larger narrative complexes. To understand what a sin is, one must begin with the terminology deployed by a particular writer. Once one grasps the concrete nature of these metaphors, one can see how they are deployed in narratives.

24. ירמיהו פרק ב

(כא) וְאֶנְכִי נִטְעַתִּיךָ שָׂרֵק פְּלֵה יָרַע אֲמַת וְאִיךָ נִהַפְכָתָ לִי סוּרֵי הַגִּפְזוֹ נִכְרַיָּה:

(כב) כִּי אִם־תִּכְבְּסִי בְנֹתַי וְתַרְבִּי־לֵךְ בְּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֶיךָ לִפְנֵי נַאֲם אֲדַגֵּי יְקוֹק:

(כג) אִיךָ תֹאמְרֵי לֹא נִטְמַאתִי אַחֲרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלַּכְתִּי רָאִי דַרְכֶּךָ בְּגִיָּא דְעֵי מָה עָשִׂית בְּכַרְהָ מַלְהָ מִשְׁרַכַת דְרַבְרֵיָה:

24. Jeremiah 2:21-23

I planted you with noble vines, All with choicest seed; Alas, I find you changed Into a base, an alien vine!

Though you wash with natron And use much lye, Your guilt is ingrained before Me —declares the Lord God.

How can you say, “I am not defiled, I have not gone after the Baalim”? Look at your deeds in the Valley, Consider what you have done! Like a lustful she-camel, Restlessly running about,

25. תהלים פרק נא

(ג) תַּגִּנִי אֱלֹהִים כְּחֹסֶדְךָ כְּרַב רַחֲמֶיךָ מִתְּהָ פִשְׁעָי:

(ד) הַרְבֵּה הֶרְבַּ פְּכֹסְנֵי מַעֲוֹגֵי וּמַחְסָאתַי טַהֲרֵנִי:

25. Psalms 51:3-4

Have mercy upon me, O God, as befits Your faithfulness; in keeping with Your abundant compassion, blot out my transgressions.

Wash me thoroughly of my iniquity, and purify me of my sin;

26. ויקרא פרק ה פסוק א

(א) וּנְפֹשׁ כִּי־תִחַטָּא וְשָׁמַעְהָ קוֹל אֱלֹהֵי וְהוּא עֹד אֹר רָאָה אֹר יִדַע אִם־לֹא יַגִּיד וְנִשְׂא עֲוֹנוֹ:

26. Leviticus 5:1

If a person sins, as he has heard a public imprecation, and—although able to testify as one who has either seen or learned of the matter—if he does not give information, **he bears his sin.**

27. ישעיהו פרק א

(ב) שָׁמְעוּ שָׁמַיִם וְהִאֲזִינֵי אָרֶץ כִּי יִקְוֶה דְבַר בְּנִים גִּדְלֹתַי וְרוֹמְמַתִּי וְהֵם פִּשְׁעוּ בִי:

(ג) יָדַע שׁוֹר קִנְיָהּ וְחֹמּוֹר אֲבוֹס בְּעֻלְיוֹ יִשְׂרָאֵל לֹא יָדַע עִמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן:

(ד) הוֹי־וְהוֹי חֹטֵא עַם כְּבֹד עֲוֹן יָרַע מְרֻעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים עֲזָבוּ אֶת־יְקֹנֶךָ נֶאֱצָו אֶת־קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נִזְרוּ אַחֲזֹר:

27. Isaiah 2:2-4

Hear, O heavens, and give ear, O earth, For the Lord has spoken: “I reared children and brought them up— And they have rebelled against Me!

An ox knows its owner, An ass its master’s crib: Israel does not know, My people takes no thought.”

Ah, sinful nation! **People heavily burdened with iniquity!** Brood of evildoers! Depraved children!

They have forsaken the Lord, Spurned the Holy One of Israel, Turned their backs [on Him].

28. שמות פרק י

(יז) וַיִּמְהַר פָּרְעֹה לִקְרֹא לְמִשְׁחָה וְלֹא־הָיוּ וַיֹּאמֶר חֲטָאתִי לִיקְנֹק אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:

(יח) וְעַתָּה שָׂא נָא חֲטָאתִי אֲךָ הִפְעַם וְהִעֲתִירוּ לִיקְנֹק אֱלֹהֵיכֶם וַיִּסַּר מִעֲלֵי רַק אֶת־הַמִּנְתִּי הַזֶּה:

28. Exodus 10:16-17

Pharaoh hurriedly summoned Moses and Aaron and said, "I stand guilty before the Lord your God and before you.

Lift my sin just this once, and plead with the Lord your God that He but remove this death from me."

29. מיכה פרק ז

(יח) מי־אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עוֹן וְעָבַר עַל־פְּשָׁע לִשְׂאֵרִית נִחַלְתָּ לֹא־הִחַזִּיק לְעַד אֲפֹ כִּי־חֲפַץ חַסֵּד הוּא:

(יט) וְיָשׁוּב יִרְחַמְנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּמַצְלֹת נָם כָּל־חַטָּאוֹתָם:

(כ) תִּתֵּן אֲמַת לִיעֲלֹב חַסֵּד לִאֲבָרָהֶם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם מִיַּמֵּי קֶדֶם:

29. Micah 7:18-19

Who is a God like You, Forgiving iniquity And remitting transgression; Who has not maintained His wrath forever Against the remnant of His own people, Because He loves graciousness!

He will take us back in love; He will cover up our iniquities, **You will hurl all our [lit. their] sins Into the depths of the sea.**

You will keep faith with Jacob, Loyalty to Abraham, As You promised on oath to our fathers

In days gone by.

30. ויקרא פרק טז

(כ) וְכִלְהָ מִכַּפֵּר אֶת־הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת־הַשְּׂעִיר הַקָּדִי:

(כא) וְסָמַךְ אֶהָרֹן אֶת־שֵׁטִי יָדוֹ יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהִתְנַדָּה עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת־כָּל־פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל־חַטָּאתָם

וְנָתַן אֹתָם עַל־רֹאשׁ הַשְּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד־אִישׁ עֵתִי הַמַּדְבָּרָה:

(כב) וְנִשְׂא הַשְּׂעִיר עָלָיו אֶת־כָּל־עֲוֹנוֹתָם אֶל־אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת־הַשְּׂעִיר בַּמַּדְבָּר:

30. Leviticus 16:20-22

When he has finished purging the Shrine, the Tent of Meeting, and the altar, the live goat shall be brought forward.

Aaron shall lay both his hands upon the head of the live goat and confess over it all the iniquities and transgressions of the Israelites, whatever their sins, putting them on the head of the goat; and it shall be sent off to the wilderness through a designated man.

Thus the goat shall carry on it all their iniquities to an inaccessible region; and the goat shall be set free in the wilderness.

31. ישעיהו פרק מ

(א) נַחֲמוּ נַחֲמוּ עַמִּי יֹאמַר אֱלֹהֵיכֶם:

(ב) דַּבְּרוּ עַל־לֵב יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ כִּי מְלֹאָה צָבָאָה כִּי נִרְצָה עֲוֹנָהּ כִּי לִקְחָהּ מִיַּד יְהוָה כַּפָּלִים בְּכָל־חַטָּאתֶיהָ:

31. Isaiah 40:1-2

Comfort, oh comfort My people, Says your God.

Speak tenderly to Jerusalem, and declare to her that her term of service is over, That her iniquity is expiated; For she has received at the hand of the Lord double for all her sins.

32. ויקרא פרק כו

(לב) וְהִשְׁמַתִּי אֹנִי אֶת־הָאָרֶץ וְשִׁמְמוּ עָלֶיהָ אִיבִיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ:

(לג) וְאֶתְכֶם אֲזַנְרָה בְּגוֹלִים וְהִרִיקְתִּי אֶחְרִיכֶם חָרִב וְהִיָּתָה אֶרְצְכֶם שְׂמֵמָה וְעַרְיֶכֶם יִהְיוּ חֲרָבָה:

(לד) אִזּו תִרְצָה הָאָרֶץ אֶת־שִׁבְתֶּיהָ כֹּל יְמֵי הַשְּׁמָה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אִיבִיכֶם אִזּו תִשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצָת אֶת־שִׁבְתֶּיהָ:

(לה) כָּל־יְמֵי הַשְּׁמָה תִשְׁבַּת אֶת אֲשֶׁר לֹא־שִׁבְתָּהּ בְּשִׁבְתֶּיכֶם בְּשִׁבְתֶּיכֶם עָלֶיהָ:

(לו) וְהַנְּשֹׂאֲרִים בְּכֶם וְהַבְּאִי מִרְוֵךְ בְּלִבְכֶם בְּאֶרְצָת אִיבִיכֶם וְרִצְף אֹתָם קוֹל עֲלָה נִדְף וְנָסוּ מִגִּסְת־חָרִב וְנִפְלוּ וְנָצוּ רִצְף:

(לז) וְכִשְׁלוּ אִישׁ־בְּאֶחָיו כִּמְפַגְּעֵי־חָרִב וְרִצְף אִזּו וְלֹא־תִהְיֶה לְכֶם תְּקוּמָה לִפְנֵי אִיבִיכֶם:

(לח) וְאַבְדַתֶּם בְּגוֹיִם וְאַכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אִיבִיכֶם:

(לט) והנשארים בכם ימקו בעונם בארצות איביכם ואף בעונת אבתם אתם ימקו:
 (מ) והתגדו את-עונם ואת-עון אבתם במעלם אשר מעלו-כי ואף אשר-הלקו עמי בקרי:
 (מא) אף-אני אלך עמם בקרי והבאתי אתם בארץ איביהם או-אז יכזע לבכם הערל ואז ירצו את-עונם:
 (מב) ונכרתי את-בריתי יעקוב ואף את-בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:
 (מג) והארץ תעזב מהם ותרוץ את-שבתתיה בהשמה מהם והם ירצו את-עונם יעו ובלעו במשפטו מאסו ואת-חקתי געלה נפלים:
 (מד) ואף-גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא-מאסתים ולא-געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יקנא אלהיהם:

32. Leviticus 26

I will make the land desolate, so that your enemies who settle in it shall be appalled by it. And you I will scatter among the nations, and I will unsheath the sword against you. Your land shall become a desolation and your cities a ruin. Then shall the land make up for its sabbath years throughout the time that it is desolate and you are in the land of your enemies; then shall the land rest and make up for its sabbath years. Throughout the time that it is desolate, it shall observe the rest that it did not observe in your sabbath years while you were dwelling upon it. As for those of you who survive, I will cast a faintness into their hearts in the land of their enemies. The sound of a driven leaf shall put them to flight. Fleeing as though from the sword, they shall fall though none pursues. With no one pursuing, they shall stumble over one another as before the sword. You shall not be able to stand your ground before your enemies, but shall perish among the nations; and the land of your enemies shall consume you. Those of you who survive shall be heartsick over their iniquity in the land of your enemies; more, they shall be heartsick over the iniquities of their fathers; and they shall confess their iniquity and the iniquity of their fathers, in that they trespassed against Me, yea, were hostile to Me. When I, in turn, have been hostile to them and have removed them into the land of their enemies, then at last shall their obdurate heart humble itself, and they shall atone for their iniquity. Then will I remember My covenant with Jacob; I will remember also My covenant with Isaac, and also My covenant with Abraham; and I will remember the land. For the land shall be forsaken of them, making up for its sabbath years by being desolate of them, while they atone for their iniquity; for the abundant reason that they rejected My rules and spurned My laws. Yet, even then, when they are in the land of their enemies, I will not reject them or spurn them so as to destroy them, annulling My covenant with them: for I the Lord am their God.

33. Gary Anderson, Sin: A History, p. 8-9

As Baruch Schwartz has noted in rabbinic texts, “The sinner is called *h'ayyab*, or ‘obligated,’ because he must repay his debt [*h'ob*]. The one who owes [*h'ayyab*] a sin-offering or a reparation offering must pay with the respective form of sacrifice; the one who owes a beating must pay with a lashing of his body; the one who owes death must pay with his life; and the one who owes the penalty of extirpation [*karet*] must pay after his death.”... Once it becomes a commonplace to think of sin as debt, the idea that virtuous activity generates a credit appears. The very idiom of rabbinic Hebrew supports this, because the antonym for the term *h'ob* (debt) is *zekut* (credit).

34. דניאל פרק ד

(כד) להו מלפא מלפלי ישפר עליך עלה וחטיד וחסאד בצדקה פליק וצניתה במתו עגינו הו תימנא ארבה לשלומה:

